Dosar nr. 2-27049/23
Nr. electronic 2-23182942-12-2-20122023

HOTĂRÂRE
în numele Legii

22 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
în componența:
judecătorul Furdui Angela

Examinând în procedura cererilor cu valoare redusă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Felicia, prin intermediul avocatului Ciuchitu Vitalie împotriva lui Filip Victor, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 19 decembrie 2023, Grosu Felicia, prin intermediul avocatului Ciuchitu Vitalie a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Filip Victor, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea sumei în mărime de 86 000 lei în calitate de datorie și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că reclamanta este proprietara apartamentului ***** Notează că la 18 septembrie 2020, intervenientul accesoriu Filip Igor, acționând în calitate de reprezentant a reclamantei Grosu Felicia, în temeiul procurii *****, autentificată de notarul ***** a încheiat cu liceul *****un contract de locațiune a apartamentului ***** Susține că în conformitate cu acest contract, locatarul s-a angajat să plătească 423 Euro lunar, însă intervenientul accesoriu printr-o cerere adresată locatarului a solicitat ca plata să fie transferată pe contul bancar care aparține feciorului acestuia, pârâtului Filip Victor.

Afirmă că la 01 octombrie 2021, între aceleași persoane a fost încheiat un nou contract de locațiune a aceluiași apartament cu costul chiriei de 433 Euro.

Susține că pârâtul urma să transmită sumele încasate de la locatar reclamantei, însă această obligație nu a îndeplinit-o, iar la solicitările de restituire a banilor, adresate de către reclamantă prin intermediul aplicației Viber, pârâtul a răspuns negativ.

Menționează că locatarul a executat plățile conform contractului. Notează că spre confirmarea faptului dat, pârâtul i-a expediat de câteva ori captura de ecran al aplicației client-bank cu datele despre transferuri. Susține că aceste imagini denotă că plățile au fost făcute în beneficiul altei persoane, decât reclamanta, or codul bancar IBAN indicat nu aparține reclamantei. Concomitent, consideră că prin aceste imagini, pârâtul a recunoscut recepția mijloacelor bănești.

Susține că notificările expediate în adresa pârâtului și a intervenientului accesoriu au rămas fără răspuns.

În conformitate cu art. art. 1979-1997 Cod civil, solicită încasarea din contul pârâtului Filip Victor a sumei de 86000 lei cu titlu de datoriei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2023, a fost restituită cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Felicia împotriva lui Filip Victor, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată. (f.d.25)

Fiind depus recurs asupra încheierii menționate *supra*, prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău nr. 2r-412/24 din 27 februarie 2024, a fost admis recursul declarat de către avocatul Ciuchitu Vitalie, în interesele recurentei Grosu Felicia, casată integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 decembrie 2023, cu restituirea cauzei spre rejudecare, la etapa de primire a cererii în Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în același complet de judecată. (f.d.39-42)

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 martie 2024, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată, fiind acordat reclamantei un teren de 3 zile în vederea înlăturării neajunsurilor și anume pentru prezentarea copiei de pe cererea de chemare în judecată și de pe înscrisurile anexate la aceasta, într-un număr egal cu numărul de pârâți și de intervenienți. (f.d.44)

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 05 aprilie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, fiindu-le explicate părților procedura de examinare, în conformitate cu art. 276^2 - 276^4 al Codului de procedură civilă. (f.d.48)

La 07 martie 2024, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, pârâtul Filip Victor a depus referință, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată (f.d.58-59)

Menționează că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată, din considerente ce urmează.

Susține că la depunerea cererii de chemare în judecată partea reclamantă nu a indicat temeiurile prevăzute la art. 776 Cod civil, și anume, nici unul din temeiurile prevăzute de legislația civil de naștere a obligațiilor – contract, fapt ilicit și orice act susceptibil de a le produce. Susține că reclamanta nu indică un temei legal al obligației și/sau raporturilor juridice dintre pârâtul Victor Filip și reclamanta Grosu Felicia.

Relevă că drept temei legal se face referire la prevederile art. 1979 -1997 Cod civil, și anume îmbogățirea fără justă cauză din partea pârâtului Victor Filip, fără a indica suma, proveniența și/sau temeiurile care au dus la îmbogățire fără justă cauză. Consideră că prin omiterea anumitor circumstanțe, reclamanta ,,duce în eroare instanța de fond" asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale pretinselor raporturi juridice dintre părți, atribuindu-le o calitate eronată în favoarea sa în fața instanței.

Indică faptul că în contextul prevederilor invocate drept temei legal de adresare în instanța de judecată, și anume, îmbogățire fără justă cauză, prevede la art. 1981 alin. (1), lit. b) Cod civil, condițiile când îmbogățirea fără justă cauză este justificată și anume persoana dezavantajată și-a dat consimțământul în mod liber și fără eroare la dezavantaj.

În această ordine de idei, a relatat că însăși reclamanta a anexat la materialele cauzei drept probă, procura pe numele intervenientului accesoriu Filip Igor, prin care a împuternicit în fața notarului prin acord liber exprimat pe reprezentant să încheie orice acte juridice în numele său, confirmând prin acest mod faptul că a dat acordul la încheierea actelor juridice în numele său, cunoscând despre circumstanțele încheierii contractului de locațiune și acceptându-l cu efectele prevăzute.

Invocând prevederile art. 1986 Cod civil, susține că reclamanta nu indică nici un dezavantaj care în opinia sa ar constitui temei și/sau motiv de adresare în instanța de judecată. Nu a făcut nici o trimitere la temeiurile legale privind calificarea circumstanțelor drept dezavantaj și încasare din contul pârâtului.

Afirmă că în urma cercetării situației în cauza dată și a probelor anexate, constată că reclamanta Grosu Felicia, proprietar a apartamentului situat în***** a dat în locațiune apartamentul menționat supra fără a-i fi adus la cunoștință despre acest fapt, nu a fost informat despre faptul că este intermediar în raportul de locațiune, nefiind întocmit nici un act sau acordată vreo împuternicire de către Grosu Felicia.

Prin urmare, menționează că reclamanta în mod neîntemeiat și în virtutea altor circumstanțe decât cele indicate în cererea de chemare în judecată, a indicat rechizitele bancare ale pârâtului fără a îi fi solicitat acordul său, respectiv neprobând faptul că banii în cauză au fost transferați pe contul său, or reclamanta nejustificat, urmărind scopul eschivării achitării impozitului pe venit, a indicat fără consimțământul său rechizitele sale bancare, astfel consideră că fapta e pasibilă de răspundere penală conform art. 244^1 Cod penal.

Relevă că la materialele cauzei a fost anexată o cerere prin care Filip Igor solicită achitarea sumei de bani pe contul său, cât și careva pretinse capturi de ecran, prin care reclamanta afirmă că bani au fost transferați la contul său, or la materialele cauzei nu a fost anexat un material probator veridic autentificat, care în condițiile prevederilor art. 138 alin. 4) Cod de procedură civilă, trebuie să fie în original sau în copie autentificată în modul stabilit de Codul de procedură civilă, astfel, nefiind anexat la materiale un extras bancar autentificat și eliberat de o bancă comercială.

Totodată, consideră că motivul depunerii cererii și indicarea rechizitelor bancare ale pârâtului Filip Victor și de achitare a sumei pe contul bancar sunt omise intenționat de către reclamantă în cererea de chemare în judecată, fapt ce confirmă indirect că aceasta acționează cu rea credință.

În context, notează că nu a fost probat faptul că pârâtul urma să transmită reclamantei sumele încasate, respectiv un oarecare act de către acesta nu a fost semnat sau aceasta nu a prezentat capturi de ecran care ar proba faptul că de către pârât a fost transmisă aceste informație.

Afirmă că, cerințele de încasare a pretinsei sume primite nu se încadrează temeiului legal și nici în suportul probatoriu administrat, or prin intermediul presupuselor înscrisuri neautentificate corespunzător, și anume prin intermediul capturilor de ecran neveridice și neîntemeiate, sunt expuse mai multe sume care în total se rezumă la 49 155,65 lei, însă în speță reclamanta solicită suma de 86 000 lei, fără un oarecare suport probatoriu.

Consideră că circumstanțele de fapt și de drept expuse de reclamant, în susținerea acțiunii înaintate împotriva pârâtului Filip Victor, nu-i sunt opozabile, or între reclamant și pârâtul Filip Victor nu există vreun raport juridic care ar obliga instanța de judecată de a satisface pretențiile invocate, mai mult ca atât, consideră că Filip Victor nu este pârâtul corespunzător în prezenta speță. Cataloghează pretențiile reclamantei ca fiind abuzive, neargumentate și neîntemeiate.

În drept, își întemeiază poziția în baza art. art. 56, 60, 118, 121, 122, 130, 138 alin. (4), 186 Cod de procedură civilă.

Copia prezentei referințe a fost expediată în adresa reclamantei, reprezentantului ultimei, fiind recepționate, fapt ce se confirmă prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului (f. d. 64-65).

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele cauzei și raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează spața, judecătorul consideră că acțiunea civilă urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Conform art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Subsidiar, alin. (3) al articolului menționat, stabilește că, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În același context, conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

În cadrul examinării cauzei, s-a constatat faptul că Grosu Felicia, este proprietara apartamentului *****

Materialul probator denotă că la 07 martie 2018 Grosu Felicia a întocmit o procură, autentificată de notarul *****, prin care a acordat împuterniciri lui Filip Igor, să-i reprezinte interesele, în vederea posesiei și sau folosinței, asupra bunului imobil, care îi aparține cu drept de proprietate și anume apartamentului ***** inclusiv și dreptul de a purta negocieri cu eventualii locatari, de a pregăti și ulterior de a semna din numele ei și pentru ea contractele de locațiune al imobilului și/sau acorduri adiționale la acesta cu dreptul de a primi mijloace bănești ce constituie prețul contractelor. Prin aceeași procură reclamanta a menționat că prezentul mandat este gratuit și este valabil 3 ani din momentul semnării lui (f. d. 5-8).

Conform art. 1251 Cod civil, prin contractul de locațiune o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Din materialele cauzei rezultă că la 18 septembrie 2020 între Grosu Felicia, în calitate de locatar și *****, în calitate de locator, a fost încheiat contractul de locațiune, prin care primul a transmis, pentru domiciliere a angajaților instituției, apartamentul *****. Conform contractului de locațiune suma spre achitare lunară pentru chiria apartamentului ***** constituia suma de 423 Euro. Prezentul contract din numele locatorului Grosu Felicia a fost semnat de I. Filip (f. d. 11-13).

Potrivit pct. 2.2 al contractului de locațiune din 18 septembrie 2020, plata pentru chirie se achita prin transfer bancar conform datelor bancare ale Locatorului menționat în contract, nu mai târziu decât data de 5 a fiecărei luni calendaristice.

Aici se va remarca că din copia contractului de locațiune nominalizat, anexată de reclamant, nu se evidențiază careva date bancare a locatorului, respectiv nefiind specificat pe numele cui și la ce cont bancar urma a fi transferată plata pentru locațiune.

De asemenea actele cauzei denotă că ulterior *****, în calitate de locator și Grosu Liuba, în calitate de locatar au încheiat la 01 octombrie 2021 contract de locațiune a apartamentului ***** Conform contractului de locațiune suma spre achitare lunară pentru chiria apartamentului *****, constituia suma de 433 Euro (f.d.14-16).

Importanta este de remarcat că la încheierea prezentului contract împuternicirile acordate de reclamanta Grosu Felicia lui Filip Igor, în temeiul procurii eliberate la 07 martie 2018, erau expirate, respectiv nefiind înțeles referirea reclamantei la acest contract.

Formulând acțiunea împotriva lui Filip Victor, reclamanta Grosu Felicia solicită încasarea din contul pârâtului a sumei de 86000 lei cu titlu de datorie, în drept întemeindu-și pretențiile pe dispozițiile art. 1979-1997 Cod civil, care reglementează îmbogățirea nejustificată.

În sensul prevederilor art. 1979 Cod civil, îmbogățirea nejustificată presupune: îmbogățirea patrimoniului unei persoane, diminuarea patrimoniului altei persoane și lipsa unui temei juridic.

Raportând normele legale la circumstanțele faptice constatate, instanța de judecată ajunge la concluzia netemeiniciei acțiunii, pe motiv că reclamanta nu a prezentat dovezi directe care ar indica că anume pârâtul a primit plata pentru chirie în mărimea pretinsă, or confirmările de plată nu indică numele titularului contului beneficiar, cum nu există nici extrase bancare ale locatarului care să ateste virarea sumelor către pârât, iar cererea nedatată transmisă locatarului nu constituie drept o probă și a transferului efectiv.

În corespundere cu art. 118 alin. (1) CPC, sarcina probei revine părții care invocă un fapt, respectiv în lipsa probelor concludente , instanța nu poate reține îmbogățirea nejustificată.

La caz, reclamanta pretinde că pârâtul Filip Victor, urma să îi transmită pretinse sume, care i-au fost transferate ultimului în temeiul contractului de locațiune a apartamentului *****, dar această obligație nu a îndeplinit-o, pe când în susținerea acestei afirmații nu a prezentat probe incontestabile, care ar indica direct că ***** a transferat pe contul pârâtului careva mijloace bănești, în vederea exercitării obligațiilor de plată rezultate din contractul de locațiune.

Or, deși reclamanta invocă că anume pârâtul i-a expediat de câteva ori captură de ecran al aplicației client-bank cu datele despre transferuri, din care rezultă că plățile au fost făcute în beneficiul altei persoane decât reclamanta, ultima însă a omis de a face dovada faptului că aceste plăți au fost transferate anume pe contul lui Filip Victor, deoarece din confirmările privind efectuarea plăților (f. d. 18-22) nu se reflectă pe contul cărei persoane au fost virate mijloacele bănești.

De altfel, nici copia cererii adresată locatarului, prin care pretins Filip Igor a solicitat ca plata să fie transferată pe contul bancar lui Filip Victor, nu poate constitui temei de admitere a acțiunii, deoarece aceasta nu este datată și nu demonstrează că plata pentru locațiune a fost transferată anume pe contul pârâtului și nu a altei persoane.

În conexiunea celor relatate și analizând pretențiile înaintate, prin prisma probatoriului administrat la caz, instanța a stabilit cu certitudine că între reclamanta Grosu Felicia și pârâtul Filip Victor, nu există vreun raport juridic obligațional, dat fiind faptul că ultimul nu este parte la contractul de locațiune și nici nu a fost desemnat reprezentant în baza unei procuri. Astfel, reclamanta nu a putut exercita niciun mijloc legal împotriva pârâtului, deoarece între aceștia nu a

existat raport contractual, iar faptele invocate nu întrunesc condițiile îmbogățirii nejustificate și nu denotă nici diminuarea patrimoniului reclamantei în raport cu pârâtul.

Astfel, având în vedere lipsa calității procesuale pasive a pârâtului și nedovedirea condițiilor prevăzute de art. 1979 Cod civil, instanța reține că pretenția privind încasarea sumei cu titlu de datorie acțiunea este neîntemeiată.

Drept consecință, în corespundere cu prevederile art. 94 CPC, se impune respingerea și cerinței cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

Față de cele ce preced și luând în considerație circumstanțele de fapt elucidate mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Felicia, prin intermediul avocatului Ciuchitu Vitalie împotriva lui Filip Victor, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 82, 90, 94, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Grosu Felicia, prin intermediul avocatului Ciuchitu Vitalie împotriva lui Filip Victor, intervenient accesoriu Filip Igor cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător Furdui Angela